

Előfizetési árak:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Szociális töredék a külső hívtat. —
Kivétel a leg-nagyszámú alatt azaz
három tárgyú kihelyezések, így azelőtt
a hívtatnak a minden feloldásának
juttatandó.

n.-debreczeni utca 1470. számú
Figeckly-tele ház.

Bérmentellen levelek csak ismert kezek
től fogadhatók el.
A kéziratok nem adóznak vissza.

SZABOLCS.

Vegyes tartalmu hetilap.

Megjelenik minden vasárnapon.

(Egyes száma 10 kr.)

Kiadó-tulajdonos: Répási István.

Hirdetési díjak:

Minden 4 hasznos postai-az egyeztetési
hirdetési 5 kr., többletárú 4 kr.

Törzslétszám hirdetések előzetes
keltetése, közzétételük előtt az
előzetes.

Minden egyes hirdetés után kincstár-
díj 30 kr.

A nyilatkozat minden ügy hasznos
gazdasági díja 20 kr.

Az előfizetők, a hirdetések meg-
számlálásánál, 20%-nyi kedvezmény-
ben részesülnek.

Nyiregyháza, márcz. 15.

Az e hó 14-én tartott városi képviselői gyűlés egyike volt városunkra nézve a legfontosabbnak. E napon fogadtattott el a választott közönség által az osztrák földhitelintézet által a városhoz küldött — a nagy kölcsön szerződésének mintája.

Nem lehetünk elfogultak, s így határozottan ki kell mondanunk, hogy ezen kölcsön, oly módon, a mint a városnak ajánlatik, egyike a legteresebb kölcsönöknek, de viszont roz akaratot tanúsítanánk városunk irányába, ha azt tanácsolnánk a választott közönségnek, hogy azt el ne fogadják.

A város jelen pénzügyi helyzete a legszomorubb, — váltó kölcsönt, váltó kölcsön után kénytelen kötni, — akar a magyar nemzeti kormány, s ezen kölcsön után 12, sőt 15%-ot is fizet, pedig egy ily testület mint városunk, csak pirulva fizethet oly magas kamatot, azért amidőn a képviselő, belátva a helyzet kényszerűségét, az osztrák nemzeti bank által megszavazott 800 ezer forintos törlesztési kölcsönt elfogadta, csak helyeslőnkkel találkoztak, mert a jelen helyzet már tarthatatlanná vált.

A nevezett kölcsönt a város 40 évre kapja, olyformán, hogy azt félvénkénti részletekben köteles törleszteni, mégpedig:

25,000 frt félévi részletekben, melyből 19,935 frt 65 kr. 5%-os kamat fejében 2574 frt törlesztésben és 2990 frt 35 kr. provisióban lesz fizetendő az első ráta alkalmával, míg az utolsó előtti részletfizetés alkalmával, — mely 1915-ik évben, október 1-én történik, — kamatba csakban 392 frt 27 kr. provisióba pedig 58 frt 84 kr. lesz fizetendő, mivel már ekkor a törlesztési részlet növekedik fel egész 25,048 frt 89 kr-ra s így leend meg az arány az első törlesztési összeg s az utolsó előtti között, t. i. 25,500 frt lévén ez is, amaz is. A legutolsó törlesztés pedig, amennyiben

már ekkor sem kamatot, sem provisiót nem kell fizetni, tisztán csak 15,690 frt 88 kr tészen.

Ezekből látható, hogy a város által kötött ezen kölcsön a legolcsóbbak közé tartozik ma a kontingensen, annyival inkább, mivel a város ezen kölcsönél 100 frt helyett 96 frtot fog kapni készpénzben, nem pedig mint más intézetek adni szoktak papirokban.

Igaz, hogy a város úgy a törlesztést, mint a kamatot elzít vagy arany értékben köteles visszafizetni, a hogy azt a nevezett bank tetszése fogja hozni magával, de itt azt nem lehet figyelembe venni, mert a megszorzás mellett is ezen nagy kölcsön áldásához leend a városra a mostani ideiglenes kölcsönököz képest s ha netalán jutányosabb kölcsön mutatkoznék későbbben, p. o. a magyar nemzeti bank létesítése folytán a városnak mindég jogában leend az egész kölcsönt visszafizetni, illetve a kedvezőbb feltételek mellett adókölcsönöz javára átforgatni.

Nem mulaszthatjuk el ez alkalommal szeretett képviselőnk Vidliczkay József részére elismerésünket s méltánálunkat kinyilvánítani, kinek egyedüli érdeme ezen kölcsön kieszközlése, ki nem ígérve bár, mégis megtette, hogy e városnak az oly régen hajhászott kölcsönt kieszközölte.

Valamint nem mulasztjuk el Bodnár István képviselői tag urnak is megadni, hogy nagyon kar minden léptenyvonom enlegetni azt, hogy ő volt az, ki 1871-ben a tervezett 800,000 fortos nagy kölcsön felvételét megakadályozta. Mert bár elismerjük, hogy Bodnár István ur tehetséges tagja Nyiregyháza város képviselőinek, mind a mellett ki kell jelentenünk, hogy azon kölcsön megakadályozása által több kárt tett a városnak, mint a mennyit használni képes lenne, a legjobb akarat mellett is 10 ember életén keresztül.

Az első nagykölcsön felvételének

megakadályozása benne van a városnak legkevesebb 300 ezer frtjába.

Úgy hiszük, hogy ezzel nem nagyon van mit dicsekedni!

Azonban lehet városunknak bármily jutányos kölcsöne, ha az eddigi slendrián gazdálkodás folytattatik továbbra is, akkor maholnap elvesztünk menthetetlenül.

Röza.

— Az „Egyetértés“ márcz. havi 62-ik számában Nyitráról kelteve következő sorok láttak napvilágot: Jókai Mór „Forradalom alatt“ írt művei 182. lapján következő tételt foglaltatik:

„Kérdés: Micsoda titkok jelentései vannak az érdemeleknek, miket a királyok osztogatnak?”

Felelet: A kereszt azt jelenti: ime te is segítettél a népek megváltóit keresztre feszíteni, viseld érdemed jelét a nyakadra kötvé“ M. L.

KÖZÜGYEK.

Jegyzőkönyv.

Felvetett Nyir-Lugoson 1876-ik évi február 26-án a nyírbatori alsó járás jegyzői kara által. Szabolcs megye biztományának a mult 1874-ik év szeptember 3-án a jegyzői nyugdíj és segélyalapról alkotott szabályrendelet hiányainak felderítése, illetve a szabolcs megyei jegyzői kar társulási felhívása tárgyában. Jelenvoltak:

Nagy Imre encsenesi jegyző korelnök, Pötince János pillisi, Csajkos Elek bogáti, Nagy Kálmán ábrányi, Kiss József nyírlugosi, Szabó Mihály acsádi, az ügy iránt érdeklődő Nagy József szakolyi jegyzők, Nagy Sándor kállosemjéni s korjegyző.

Nagy Imre korelnök a gyűlést megnyitottak nyilatkozza, a Szabolcs megye biztomány által alkotott s fent körülírt szabályrendelet elfogvatatván, általános véleményű ki mondatot.

Mivel a jelzett szabályrendelet tételről tételre úgy az e járás, valamint a szabolcs-

megyei összes jegyzői kara nézve sérelmes, annak hiányos megvitatása és felderítése tekintetből kívánék fel a szabolcs megyei összes jegyzői kar, egy közösen megállapított helyre leendő megjelenésre, oly módon, hogy minden egyes szobabírói járási jegyzői kar testületét küldötték által képviseltesse, s a választott képviselőket a szabályrendeletre tett észrevételeik utasításával lássák el, hogy a minél nagyobb számban megválasztandó képviselő f. 1876-ik évi május hó 1-én Nyiregyháza a nagy vendégében tűzött általános értekezletre megbizott határozott utasításával jelenhessenek meg.

Felhívandó a szabolcs megyei összes jegyzői kar, hogy ez ügyben megválasztott képviselőjüket utasítsák, miszerint a felhívás közlésével megbízott kállosemjéni lakos Nagy Sándor korjegyzővel tegyék magukat érintkezésbe. Ezen felhívási jegyzőkönyv a Szabolcs és Hajdúkerületi Közlöny, valamint a Szabolcs és Szabolcs lapokba teendő közé.

Kelt mint fent. Nagy Sándor, korjegyző. Nagy Imre, korelnök. Pötince János, Csajkos Elek, Szabó Mihály, Nagy Kálmán, Kiss József, Nagy József.

Felhívás Szabolcs megye összes jegyzői karához.

Tisztelt kartársak!

Saját magunk, és családunk iránti kötelesség érzetből, de egyszersmind a nyírbatori alsójárási jegyzői karának megbízása folytán szölok önököz, mint kartársimhoz, szölok pedig azért, hogy felhívjam önöket, s figyelmét Szabolcs megye összes jegyzői karának jelenlegi állapota s mostani helyzetére.

Uram! Tisztelt kartársak! Mi élünk, de életünknek még eddig semmi jelét nem adtuk, folytonosan trespedesben, s hallgatásba vagyunk, nem akarjuk a magunk, nem családunk javát, s boldogságát, nem akarjuk átlatni, mily jövő vár reánk öreg napjainkra, nem akarjuk átlatni, mi vár családunkra halálunk után, szö nélkül nézzük, halgatva türjük a jövőnkrol tett intézkedéseket.

Minden megye jegyzői kara jövöje tekintetből társulatra lépett, egyelet alakított, csak mi szabolcs megyei jegyzők alszunk és hallgatunk, talán még korainak tartjuk az ébredést? pedig nagyon, de nagyon csalatkozunk, régen eszmélni, ébredni kellett volna már ne-

A tündérekasztély is leomlott azonnal... Sziget talpazta, boritva habokkal... Nem volt hova menni, s a templom ölében Imádkoztak aztán hosszú ezred éven...

...Majd jöttek emberek lakni e vidéket, S a templom környékén falut építettek, Elfoglalták tölük erővel... azóta Nincs tündérvilág ott! csak a rege róla...

VII.

A falu környékén sást, gyékényt teremve Ott a tó, fenekén mély isszappal telve... S az ezüst harangnak néha néha, hangját A képzeltetés s a vén halászkok hallják...

Megfordul rajt' egy-egy bus hattyy is néha, De nincsen ekeke, ajka zárva, néma a... — De ha haldoklási perczí előjövnek, Ujra zeng, újra szö a tündérvilág.

A kis dombotó áll a templom mágy, Ben, falán, ezred év mély homálya látszik, Orján sarköveiről réz lezajlott multnak Melynek sirján fel már, s a z a d o k virultak.

Fala gránitból van utolsó kövög, Rajta a művészet magas lánnya fénylik... Kik építék? mikor? homály fedi mély... Ezért tartja a nép tündér műnek épen...

A vén halás, ha kün éri az est szárnya, Gyakran lát meg tündért tó vízbe szállva... Bár csak képzeltök... hiszi mégis szentül: Tündér fürdik ottan, hol a sásas rezdül...

És röluk, gyakorta, hosszú téli estvén Regét mond — képzete szárnyát megszerestvén... Elmondja, mint épült templomuk — s a gyermek... Elalvda, aztán tündérráimot nyheret.

TÁRCSA.

A karscai templom.

— Tünderrege. — (Vége.) VI.

Siricsend a tájon, az éj barna szárnya Koromsótét, könyv fától alá zárja... Mintha a pokolnak elrejtett zugában Sötét átok ülne, fekete ruhában...

Szép tünder szigettől, távol eső dombon, Mint midőn lidérczek kelnek siri tanyán, Számtalan fényes pont bolyong szenteszélyel Mintha játszanának boldog szenvedélylél...

Néha el-elűtn egy, s száz kering utána Sűrű sziporkákat, s füstfellegel hányva, Azt himéd — meglátva — játszi csillagcsóká, Melyeknek létét az éjfel esende most ad...

Pedig nem csillagok: mind megannyi fálya Bánatos fényt szörva a gyász északába, Kik kezükben hordják, s a kinek világit: Mind tünder; dolgozván az éjfel tündér világ itt...

Ha még annyí von is, dolga mindenk lenne... Szép munka készül, de, nincs örömk benne; Mert, közöncz mind, habár dolgozik is hévvel — S minden percz munkája felér egy-egy évvel...

Egy rész követ farag, más vésoket élez, A m a z a követek hoz, műszereket kér ez Nagy úregnek ásnak, földét messze hintvén, Ásó, kapákának is van itt dolga szintén...

Kalapács-fó csattan, véso török, pattan, De a munka folyik, gyorsan, szakadatlan. Ásó, kapa peng, zeng, a föld örök tömpán, Erősebb részeit, csákány ága bontván...

Kész a sirüreg már, a követek is készen Épül a nagy sirbolt, gyönyörűn, merszzen Kik ástak, sirboltak, s azzal készen lévén — Mostan már építnek, követ köze tévén...

Igy épül a sirbolt, mélyen föld ölben Fala kész, a bolt iv hiányzik csak épen, Gyöngyvel telt esigákból készül minden oslóp Mikét a művészet remekül beosztott...

Néhány percz multával, elkészült a sirbolt Vért ezüst az ajtó, zárja szinarany volt. Kriptamészül, saját sugarára kövte, Boltozatáról két üstökös függött le...

Remek közepébe a talpazat, melyre A kopor-ó jó majd — aranyból van verve; Ennyi aranya ma tíz királvak sinesen Tünderörösz nines is — ha ennyje ninesen.

A sirbolt fölébe imahelyül, nyomban Templomot építnek mely áll tat-szomjan; Minden darab színes gránitból van ebbe, Tünderék bus könnye foglalván azt egybe.

Gyorsan épült ez is, nehogy éjféli szárnya, Munkán élte őket — e vidéket járva; Mert ha messze földön szö a kakas hármat Munkaképességök órái lejárnak...

M a j d fényes kastélyok ölében a bánat Mindenik tündére sötét gyászruhát ad... Mint fehér liljomok hogya éjbe vesznek... — Fájdalumnak sötét liljomai lesznek...

A tündérikirlynő álma nyugodt, esendes, Mint elhagyott táj, hol még szölle se repdes. Úveg koporsója oda van már téve, Dübüböl foszlányit tartván gyász ölébe...

Szép volt e koporsó, de koporsó mégis... A halál tudattal csak sir lesz az ég is...

És míg a fájdalom néhez könnyét sirják: Beteszük urnójuk korán lehült szirmát...

Ragyogó födelét ráhelyezik sirván, Fájdalmaik sulyát már csak alig bírván... Gyorsan kell temetni, az éjfel se messze... Hogy szívöket a bí fájjobban eppszeze...

Vállaikra bevén, kiszállottak véle, Hogy elássák azt, kit úgy szerettek ével!... Midőn őt temették, bizton tudva hitték... Hogy most üdvöket is temetőbe vitték.

Eljutván a sirhoz, s ölebe helyezvén, Némán álltak, szemük pillán köny rezgvén... Ezüst harangja, mely csak s z o v a l kísérete A szépképzetti tornyán zeng még sirva érte...

Ott hagyták álmodni, és a sirnak szája Arany keresztüdelén lön örökre zárva. S a templom ölében imádkozva mélyen, Ott térdeltek hosszan az éj lagy esendében.

S mintha gyölköt üdvnek siró lelke volna, A kis harang zöngöl, bánatosan szölvá... És a bus tündérek elhatározták nyomban Átszállítását e szép templomba onnan...

...Két tündér szállt érte... s a harang már kézben, Elmélvda, mint hang óriási vészben... De majd megszöll az bánatát elsirja, Ott, hol urnójának ragyog drága sirja...

Repülnek véle... s im messzeelőtt óra: Harmadik kakas szö harsog viradóra... S mintha sölöm csapna gyenge gerliczre, A két tündér remeg odafent a légben.

Hatalmuk megtörve, lelkük összereszkett... Karjuk szibbad, szárnyuk lankadtatá lesznek... Élejtve a harang, s tó ölébe hullván, Elfedve örökre ráboruló hullám...

